

CHERNOBYL

دفاع می‌کردیم و بهش می‌نازیدیم که انگار ارث پدرمان است، به شبکه‌ی پخش‌کننده‌ی بدترین پایان‌بندی تاریخ تلویزیون تبدیل شد. از آنجایی که فصلِ فینالِ «بازی تاج و تخت» رکوردهای بینندگانِ تاریخِ خود سریال و شبکه را اپیزود به اپیزود درهم می‌شکست، البته که نارضایتی طرفداران برای مسئولان شبکه اهمیت نداشت. اگرچه نابودی این سریال حکم یک فاجعه‌ی هسته‌ای بی‌سابقه در تاریخ تلویزیون سیاره‌ی زمین را داشت، ولی تنها چیزی که در پاسخ به آن دریافت کردیم سکوت بود. شاید بتوان گفت زمستان واقعی در سریال بازی تاج و تخت با شروع فصل آخر آن فرا رسید.

اما چرنوبیل از همان دقایق اولیه با اظهارات مبهمی آغاز می‌شود که نشان از وقوع یک فاجعه دارد و افرادی که در مواجهه با این فاجعه مقصر قلمداد شده‌اند. این مقدمه کوتاه با یک غافلگیری به پایان می‌رسد و تماشاگر به گذشته باز می‌گردد (دو سال و یک دقیقه پیش). زمانی که نیروگاه اتمی شملره یک ولادیمیر لنین دچار مشکلاتی شده و دانشمندانی در داخل نیروگاه در حال تلاش برای مهار بحران هستند اما دانشمند ارشد و مسئول اِبدِ اعتقادی به انفجار قلب نیروگاه ندارد و سرسختانه سر موضع خویش پافشاری می‌کند که چگونه ممکن است یک راکتور RBMK ساخت اتحاد جماهیر شوروی دچار انفجار شود؟

چرنوبیل (انگلیسی: Chernobyl) یک مینی سریال تلویزیونی پنج قسمتی آمریکایی - بریتانیایی، در ژانر درام - تاریخی است. نویسنده و خالق مجموعه کریگ مایزن و کارگردان آن یو هان رنک است. چرنوبیل تولید مشترک شبکه کابلی آمریکایی HBO و شبکه تلویزیونی بریتانیایی SKY است؛ این مجموعه در ۶ مه ۲۰۱۹ در ایالات متحده و در ۷ مه ۲۰۱۹ در بریتانیا به نمایش درآمد و در ۳ ژوئن ۲۰۱۹ به پایان رسید. این سریال فاجعه هسته‌ای چرنوبیل که در آوریل ۱۹۸۶ در اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی به وقوع پیوست و تلاش‌های پاک‌سازی بی‌سابقه‌ای که به دنبال آن رخ داد را به تصویر می‌کشد.

چند هفته‌ی گذشته، هفته‌های سختی برای طرفداران شبکه HBO مخصوصاً طرفداران سریال «بازی تاج و تخت» بود. کسانی که حتی دل خوشی از وضعیت «بازی تاج و تخت» در فصل آخر نداشتند و حتی در خواست برای ساخت مجدد فصل آخر را هم داشتند، نمی‌توانستند باور کنند که سریال با فینالی که تمام کم‌کاری‌ها و نقص‌های گذشته را شستشو می‌دهد و به فراموشی می‌سپارد به اتمام نخواهد رسید. نمی‌توانستند روزی را ببینند که سریال پرچم‌دار HBO با تمام کیک‌به و دبدبه‌اش با چیزی به جز رضایت کامل به اتمام نرسد. ولی به لطف دسته‌گل دیوید بنیاف و دی. بی. وایس، HBO برای مدتی از شبکه‌ای که می‌توانستیم روی آن حساب باز کنیم، از شبکه‌ای که طوری از

CHERNOBYL

و تنها یک پاسخ را ارائه می دهند:
هرگز

سریال در همان دقایق اولیه این نکته را به تماشاگر انتقال می دهد که مشکلات نیروگاه چرنوبیل نه به دلایل طبیعی بلکه براساس اشتباهات انسانی و محاسباتی رخ داده که منجر به گسترش وسعت فاجعه گردیده است.

ویژگی حائز اهمیت درباره سریال چرنوبیل توجه به نور و رنگ ها در سریال است که با دقت فراوان انجام شده و جزئیات بسیاری در آن رعایت شده است. مانند اغلب فیلمها و سریالهایی که داستان آن به نوعی به دوران جنگ سرد و اتحاد جماهیر شوروی و فضای خفقان آور آن دوران مربوط می شود، در اینجا نیز خالقین سریال از رنگ های روشن در سریال استفاده نکرده اند و حتی زمانی که داستان در روز سپری می شود ما شاهد حسی تلخ و مرده در سریال هستیم که به تبعیت از فضایی که بحران چرنوبیل در آن شکل گرفت بوجود آمده است. توجه سازندگان سریال به جزئیات نورپردازی و رنگ محیط سریال باعث می شود تا مخاطب به راحتی با فضای قصه ارتباط برقرار نماید.

علاوه بر جزئیاتی که در بالا بیان شد، می بایست سازندگان سریال را به دلیل دیگری هم تحسین کرد و آن توجه به جزئیات طراحی صحنه و موقعیت های سریال می باشد که با وسواسی باور نکردنی تهیه و ساخته شده است. در سریال چرنوبیل یکی از دقیق ترین طراحی های صحنه و لباس را شاهد هستیم و منطقه چرنوبیل نیز با جزئیات کامل در سریال به مخاطب عرضه می شود. به این ویژگی های مهم و ارزشمند باید فیلمنامه سریال را هم اضافه کرد که حاوی دقیق ترین جزئیات درباره وسعت حادثه چرنوبیل می باشد.

در این سریال نیز به خوبی به نقش دولتمردان در دامن زدن به فاجعه اتمی چرنوبیل نیز پرداخته شده است. دولتمردانی که شبیه افرادی فاسد هستند که از حداقل اطلاعات ممکن درباره فاجعه برخوردار نیستند اما به جهت پافشاری بر آرمان های ایدئولوژیک خود بر سر کار هستند و حاضر هستند هر عامل انسانی را از میان بردارند تا خبر شکست پروژه چرنوبیل به گوش خارجی ها و مخصوصاً آمریکایی ها نرسد.

